

Universitätsbibliothek Paderborn

**Io. Francisci Leonis Eporediensis I. V. D. Episcopi
Thelesini Thesaurus Fori Ecclesiastici**

Leoni, Giovanni Francesco

Coloniae Agrippinae, 1682

34 Cingari an gaudeant immunitate ecclesiastica.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10316

reddiderit, vel fuerit innocentia demon-
strata, purgatus; ut bene distinguit, & tenet
Abb. in d. cap. inter alia. num. 6. de immu-
tate Ecclesie.

31 Nec Sarraceni † gaudent Ecclesiastica
immunitate, quo minus ab Ecclesia, ad
quam ipsos contumere contingat, abduci
possint, de eadem licentia, quia sunt dete-
rioris conditionis Iudeorum, quorum ri-
tus ab Ecclesia toleratur, quia illis habe-
mus testimonium fidei Christianae, co-
lantque unum Deum, & verum. Sac. Tho.
2. 2. quæst. 10. ar. 11. & Eymet. in direct. In-
quis. par. 2. quæst. 46. num. 13. Sarraceno-
tum autem ritus, qui Mahometum homi-
nem facinorosum, & nefandum colunt,
est prohibitus, tam de jure civili, quam
canonico. l. 2. C. de Sun. Trin. & fid. cath.
clem. unic. de Iud. & Sarrac. & post Joann.
de Roy. in tract. de heret. par. 1. num. 568.
& seqq. quem citat & tenet. Pen. super di-
rect. Inquisit. comm. 71. n. 8. & hi non sunt
creatura Ecclesie, quapropter ecclesia il-
los non coercet. c. de Iudeis. 45. dissimil. sed
ipsos coercere spectat ad Principes secula-
res, in quorum dominio sunt. gloss. pen. in
dict. clem. unic. & ibi Abb. numer. 13. cap.
multi. 2. quæst. 1. quæ procedunt etiam in
hereticis, apostatis, aliisque infidelibus,
quos indignos Ecclesiastica immunitate
tenuerunt. Abb. Oldrad. Covar. Boer. &
alij quamplures citati per Farinac. in sua
præx. crim. par. 1. tom. 2. qu. 28. n. 68.

32 Potest tamen Papa † mandare infideli-
bus, quod prædicatores Evangelij in terris
sua jurisdictionis admittant, cum omnis
creatura rationabilis facta sit ad Deum
laudandum, si autem prohibent prædicato-
res prædicare, peccant, & ideo sunt puni-
endi, ac compellendi brachio seculari,

indicendumque est bellum contra eos per
Papam, & non per alios, ut tenet Innoc. in
cap. quod super numer. 8 & 9. de rot. & rot.
redemp. Estque regulare, quod nullus infi-
delis immunitate Ecclesiastica gaudere pos-
sit, ut per Covar. lib. 2. var. resolut. eod. cap.
20. nu. 11. versic. 13.

33 Tamen † ob reverentiam Ecclesiarum
non propterea satellitibus armatis ecclie-
siam pro capture facienda de facto ingre-
di licet: sed, adhibitis Ecclesiæ custodibus
rector, seu minister Ecclesiæ, aut superior
est requirendus, qui extractionem majori
cum modestia, quo fieri potest, libere per-
mittere debet. Rolan. conf. 24. sub num. 15.
& Decian. in tract. crim. to. 1. lib. 4. cap. 17.
sub num. 34. sine cautione de indemnitate
membrorum, & vita, quæ pro alijs gaudentibus
Ecclesiastica immunitate exigi debet,
ut d. c. inter alia. ubi etiam Inno. & Abb.
num. 9.

34 Cingari vero, † qui corrupto vocabu-
lo quandoque etiam Sarraceni nominan-
tur, & permissione Principum, ac aliorum
dominorum per Italiam vagantur, nec un-
quam viderunt partes infidelium, minus
que legem Mahometi noverunt, sed sunt
ferè omnes Itali, & male habituati, ex re-
bus furtivis vivunt, ac fraudulentis earum
permutationibus, & ludis, in quibus, ut
plurimum, fraudes committunt, & sunt
baptizati, eadem gaudent immunitate,
quia fures ejusdem generis sunt comprehen-
sibili, & gaudent immunitatem tam de jure
communi, ut in eo. cap. inter alia. cum alijs
per Dec. allegatis in tractatu crim. lib. 6.
cap. 20 & Farin. in eo cap. 28. num. 51. in fin.
quam vigore constit. de qua sup. num. 13.
& 23. & foro Ecclesiastico parent in non
violando Ecclesiasticam immunitatem.

Mihi

Mihi enim contigit, quod cum laici, qui ex Duci Sabaudiae permissione Cingaros hospitari tenebantur, pro illorum hospitio capsinas unius massaritij monialium assignassent, meo mandato in scriptis facto quatenus sub pœnis, & censuris contra violantes ecclesiasticam immunitatem infictis, ab eodem monialium massaritio discederent, illorum dux, & capitaneus coram me comparuit, & modeste mecum agens, afferuit, dictum hospitium acceptasse, ignorans illa bona esse ecclesiastica, & statim paruit, ab eodem loco recedendo, cum enim sentiant commodum ab ecclesiastica immunitate, consonum est, quod & ineommodum sentire debeant, illam servando, cap. qui sentit de regul. jur. in 6.

Scriptores Gentiles & multorum exempla recensent, in quos Dij severissime animadverterunt eò quod eorum Deorum templo expoliare, eorumque bona usurpare præsumperint. Exercitus Xerxis, ob tam immane scelus perpetratum, à fulgere, nimbis, & grandine fuit misericorde universus dissipatus, & prostratus. Exercitus Cambysis totus arena montibus infeliciter oppressus. Artaxerxes Ocho à Bagoa suo eunicho fuit de medio sublatus. Brennus dux Gallorum, post multas calamitates perpessas, tandem se propriis manibus interfecit, nam licet essent falsi dji, quos isti colebant, nihilominus eò quod illos veros esse existimabant, & credebant, in expoliandis eorum Deorum templis, illa falsa credulitate graviter peccabant, quare à vero Deo acriter puniebantur, ut nobis, qui verum, & immortalem Deum colimus, hujusmodi in illos animadversio transiret in disciplinam, & exemplum. Contra iudicem scriptores laudibus extollunt

Alexandrum Magnum, qui in expugnatione Tyri, quam igni, & direptioni militibus tradidit commendando præcepit, ne cuiquam ad templum Deorum confugiendi nocumentum inferretur, quod idem Alexander observari jussit, cum Thebas cepit, quamvis contra illas esset graviter accensus: & Antiochus, ut refert Plutarchus in Regum Apophlegmatibus, dum Hierosolymam considereret, fœdus benignissime Judæis postulantibus concessit, quod Pascha pacifice, quiete, & solemniter celebrare possent, illisque instaper tauros multos cornibus inauratis pro sacrificijs, & multam pro templo aquarum odoriferam diversitatem munificentissime dono misit. Quid dicam de Agesilao, qui in expugnatione Thebarum, ut scribit Aemilius Probus in ejus vita, etiam si graviter vulneratus esset ita, ut ab ejus corpore sanguis in maxima copia emanaret, non ideo oblitus fuit militibus præcipere, ut templo Deorum servarentur illæsa? Quamobrem non est mirum, inquit Plutarchus, quod Agesilao cuncta ex voto prospere, & feliciter evenirent, cum tanta religione polliceret. Diod. lib. 12. Iust. lib. 2. & 24. Polyb. lib. 5. & Pet. Ribaden. in tract. de relig. l. 1. cap. 36. per tot. ubi plura alia exempla adducit.

36 Anno enim tertio & Joachim Regis Iuda, Nabuchodonosor Rex Babylonis obsecrit Hierusalem, & tradidit Dominus in manu ejus Joachim Regem Judæ, & partem vestrum domus Dei asportavit in terram Sennar, & vasa intulit in domum thesauri Dei sui, Dan. lib. Prophet. cap. 1. in princ. & in pœnam deprædationis templi Dei regnum ab ipso transivit, ab hominibus fuit ejectus, & cum bestiis feris fuit e-
jus